

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Inatsisartut anmoder Formandskabet for Inatsisartut om at fremsætte forslag til ændring af Forretningsordenen for Inatsisartut, hvorved det fastsættes, at enhver udgift, som afholdes af Inatsisartut og dets administration er omfattet af offentlighed, og at enhver således har ret til at gøre sig bekendt hermed.

(Medlem af Inatsisartut Randi Vestergaard Evaldsen, Demokratit)

Svarnotat

(Formanden for Inatsisartut)

1. behandling

På vegne af Formandskabet skal jeg takke Inatsisartutmedlemmet for beslutningsforslaget.

Det skal indledningsvis bemærkes, at sagen forinden forslagets fremsættelse ikke har været forelagt Formandskabet eller Udvalget for Forretningsordenen.

Forslagsstiller ønsker, at der optages en ny bestemmelse i Forretningsordenen for Inatsisartut, hvorefter enhver udgift, som afholdes af Inatsisartut og dets administration, er omfattet af offentlighed, således at enhver således har ret til at gøre sig løbende bekendt hermed. Forslaget har som baggrund et generelt ønske om at sikre den størst mulige transparens i Inatsisartuts udgiftsafholdelse.

Det må indledningsvis bemærkes, at der i Inatsisartuts Årsberetning allerede medtages ganske detaljerede oplysninger om Inatsisartuts økonomiske forhold. Det er her muligt for offentligheden og medlemmerne af Inatsisartut at gøre sig bekendt med oplysninger såsom rejseudgifter, forbrug af tjenesteydelser, repræsentative udgifter, personaleudgifter m.m. Dette er formentlig en del af baggrunden for, at Formandskabet og administrationen i de seneste valgperioder kun har modtaget få anmodninger om aktindsigt i økonomiske forhold, der i øvrigt alle er blevet imødekommet.

Opmærksomheden henledes videre på, at Inatsisartuts bevillinger og regnskabstal fremgår af de årlige finanslove hhv. Landskassens Regnskab.

Som bekendt gælder Inatsisartutloven om offentlighed ikke for Inatsisartuts institutioner. Det kan oplyses, at det samme er tilfældet i Danmark, hvor hverken den gamle eller den nye

offentlighedslov omfatter Folketinget og dets institutioner. Baggrunden herfor er, at offentlighedsloven i både Grønland og Danmark omfatter de dele af den offentlige forvaltning, som udøver egentlig offentlig sagsbehandling rettet mod borgerne. Loven gælder som hovedregel derfor kun for behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed. Det gør Inatsisartut og dets institutioner ikke, hvilket er i overensstemmelse med de almindelige principper for magtens 3-delning.

Som et eksempel på anderledes traditioner kan det oplyses, at man i Sverige har valgt, at sidestille de øverste politiske organer på centralt, regionalt og lokalt niveau med myndigheder, hvorfor den svenske Rigsdag er omfattet af en række offentlighedsregler.

I Finland er parlamentet ”Riksdagen” ikke omfattet af den finske offentlighedslov, mens ”Riksdagens” administration er.

I Norge er parlamentet ”Stortinget” ikke omfattet direkte af offentlighedsloven, men Stortinget har vedtaget, at offentlighedsloven skal anvendes ved indsigt i Stortingets administrative dokumenter.

Imødekommelse af anmodninger om aktindsigt i Inatsisartuts og de herunder hørende udvalg samt Formandskabets forhold og udgifter generelt sker i dag sædvanligvis på ulovbestemt grundlag, hvor dette i øvrigt kan finde sted under fornøden hensyntagen til den fortrolighed, der er en naturlig del af Inatsisartuts politiske arbejde. Det kan oplyses, at en tilsvarende fremgangsmåde anvendes af Folketingets Præsidium.

Forslagsstiller ønsker, at denne eksisterende praksis regelsættes i forretningsordenen for Inatsisartut, idet dog kun Inatsisartuts udgiftsafholdelse ønskes omfattet af den foreslåede regelsætning.

Forslagsstiller angiver, at forslaget vil kunne imødekommes enten ved, at alle Inatsisartuts udgiftsbilag offentliggøres løbende på Inatsisartuts hjemmeside, eller ved at der fastsættes en formaliseret ret til indsigt i de nævnte forhold, hvorefter sådanne anmodninger løbende vil skulle sagsbehandles af Formandskabet og/eller Inatsisartuts administration. Såfremt Inatsisartut ønsker at imødekomme forslaget vil sidstnævnte mulighed i praksis være den nemmest håndterlige.

Formandskabet har til indeværende samling fremsat forslag til en lovpakke, som aktuelt udvalgsbehandles i Lovudvalget. Såfremt Inatsisartut finder nærværende forslag støtteværdigt, vil det naturligt kunne behandles af Lovudvalget i sammenhæng med formandskabets forslagspakke.